

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecătorii – Timofti Vladimir, Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatei Goncearuc Elena și de către avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului Boico Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Boico Veaceslav xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx;

Goncearuc Elena Anatoli, născută la xxxxx, originară din xxxxx, domiciliată în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.09.2016-03.07.2019;

Instanța de apel: 30.08.2019-17.02.2021;

Instanța de recurs: 26.04.2021-04.08.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 03 iulie 2019, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Boico Veaceslav în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Goncearuc Elena în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei;

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate minore xxxxx, Barbalesov Raisa, fiind dispusă încasarea în mod solidar din contul lui Boico Veaceslav și Goncearuc Elena, suma de 2 000 (două mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, în partea prejudiciului material, acțiunea civilă a fost respinsă.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate minore xxxxx, Martîniuc Natalia, fiind dispusă încasarea în mod solidar din contul lui Boico Veaceslav și Goncearuc Elena, suma de 2 005 (două mii cinci) lei, cu titlu de prejudiciu material, din oficiu suma de 2 000 (două mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și suma de 2 000 (două mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, în partea prejudiciului moral, acțiunea civilă a fost respinsă.

A fost dispusă încasarea în mod solidar din contul lui Boico Veaceslav și Goncearuc Elena, în beneficiul statului, suma de 114 (o sută paisprezece) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Boico Veaceslav, acționând cu intenție directă cu bună știință asupra a doi minori, la data de 08 iulie 2016, aproximativ ora 21:00, aflându-se pe str. Caraciobanu din mun. Bălți, împreună cu concubina sa Goncearuc Elena, i-au maltratat pe minorii xxxxx, a.n. xxxxx și xxxxx, a.n. xxxxx, apoi având intenția privării ilegale de libertate, i-au adus în ograda domiciliului său, din str. xxxxx, și i-au privat ilegal de libertate timp de 30 minute, astfel lipsindu-i total de libertate fizică, de libertatea manifestării voinței, de posibilitatea de a se deplasa și de a comunica cu alte personae și cu părinții lor, atentând la sănătatea, integritatea fizică și psihică. La rugămintea și insistențele copiilor, care plângeau de a fi eliberați, Boico Veaceslav și Goncearuc Elena au refuzat categoric, iar în rezultat prin aceste acțiuni ilegale le-au cauzat copiilor dureri fizice și suferințe psihice.

Acțiunile inculpatului Boico Veaceslav au fost încadrate în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, *privațiunea ilegală de libertate, asupra a două persoane, cu bună știință asupra a doi minori, săvârșită de două persoane.*

Goncearuc Elena, acționând cu intenție directă cu bună știință asupra a doi minori, la data de 08 iulie 2016, aproximativ ora 21:00, aflându-se pe str. Caraciobanu din mun. Bălți, împreună cu concubinul său Boico Veaceslav, i-au maltratat pe minorii xxxxx, a.n. xxxxx și xxxxx, a.n. xxxxx, apoi având intenția privării ilegale de libertate, i-au adus în ograda domiciliului său, din str. xxxxx și i-au privat ilegal de libertate timp de 30 minute, astfel lipsindu-i total de libertate fizică, de libertatea manifestării voinței, de posibilitatea de a se deplasa și de a comunica cu alte personae și cu părinții lor, atentând la sănătatea, integritatea fizică și psihică. La rugămintea și insistențele copiilor, care plângeau, de a fi eliberați, Boico Veaceslav și Goncearuc Elena au refuzat categoric, iar în rezultat prin aceste acțiuni ilegale le-au cauzat copiilor dureri fizice și suferințe psihice.

Acțiunile inculpatei Goncearuc Elena au fost încadrate în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, *privațiunea ilegală de libertate, asupra a două persoane, cu bună știință asupra a doi minori, săvârșită de două persoane*

3. Avocatul Gaina Rodica în numele inculpatei Goncearuc Elena a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și

pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Goncearuc Elena să fie achitată de sub învinuirea înaintată în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat apărarea, că nu este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Goncearuc Elena, și cu faptul că aceasta a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Astfel, a menționat că probatoriul administrat în cauza penală și cercetat în cadrul instanței de judecată, nu demonstrează vinovăția inculpatei Goncearuc Elena în săvârșirea infracțiunii incriminate, precizând că atât acuzarea, precum și instanța de judecată nu au specificat cu exactitate ce acțiuni au fost întreprinse nemijlocit de Goncearuc Elena în vederea privării ilegale de libertate, cu bună-știință asupra a doi minori, întrucât sunt descrise acțiunile ambilor inculpați fără specificarea nemijlocită a fiecăruia dintre ei, ce anume au întreprins în privința minorilor.

În opinia apărării, actul de învinuire, este unul neclar și incert, fapt ce atrage nulitatea acestuia. De asemenea, prima instanță nu a analizat sub toate aspectele circumstanțele cauzei penale, din punct de vedere obiectiv, și nu a stabilit cu exactitate ce acțiuni pretinse a fi ilegale, au fost săvârșite de Goncearuc Elena asupra minorilor.

Prin urmare, a precizat că de fapt, nu a avut loc o privare ilegală de libertate, în contextul în care gospodăria din str. Caraciobanu, 39 nu este delimitată prin gard sau prin alte careva obiecte, astfel că acces având oricare persoană.

Totodată, a indicat că minorii au fost stopați deoarece aceștia au săvârșit o contravenție, și anume au deteriorat sticlele de la ferestrele imobilului în care locuiesc inculpații.

4. Inculpata Goncearuc Elena, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitată de sub învinuirea înaintată în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

5. Avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului Boico Veaceslav a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boico Veaceslav să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat apărarea, că privațiunea de libertate în condițiile reținerii infractorului, după cum rezultă din declarațiile inculpaților și din înscrisurile anexate la dosar, referitor la reținerea minorilor, nu poate fi calificată conform art. 166 Cod penal, deoarece lipsește caracterul penal al faptei.

Prin urmare, a menționat că orice infracțiune este o faptă socială care, pe de o parte, datorită materialității și rezonanței sociale tulbură ordinea socială,

iar pe de altă parte exprimă o anumită poziție a făptuitorului față de societate, fiind, cu alte cuvinte, un act de conduită socială. Infracțiunea nu există sub aspect obiectiv decât dacă fapta tipică este și antijuridică în măsura în care nu a intervenit o normă permisivă (cauza justificativă) care să înlăture, obiectiv, caracterul de infracțiune al faptei.

De asemenea, a mai indicat apărarea, că lipsa pericolului social ca trăsătură esențială a infracțiunii conduce la înlăturarea caracterului infracțional al faptei săvârșite. Lipsa pericolului social care conduce la înlăturarea caracterului penal al unei fapte cuprinde mai multe aspecte, și anume pericolul social ca trăsătură esențială a infracțiunii lipsește în anumite situații, stări, cazuri sau împrejurări prevăzute de lege, pericolul social caracteristic infracțiunii lipsește în cazul faptelor concrete pentru care nu este necesară aplicarea unei pedepse.

Astfel, în concluzie, a susținut apărarea, că prima instanță nu a ținut cont, în totalitate, de toate circumstanțele cauzei penale, din care motiv consideră că inculpatul Boico Veaceslav neântemeiat a fost condamnat.

6. Inculpatul Boico Veaceslav a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2021, au fost admise apelurile, casată parțial sentința din alte motive, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- Boico Veaceslav, considerat condamnat în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 5 (cinci) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Goncearuc Elena, considerată condamnată în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate minore xxxxx, Barbalesov Raisa, fiind dispusă încasarea din contul lui Boico Veaceslav și Goncearuc Elena în beneficiul lui Barbalesov Raisa și xxxxx, prejudiciul moral a câte 1 000 (o mie) lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate minore xxxxx, Martîniuc Natalia, fiind dispusă încasarea din contul lui Boico Veaceslav și Goncearuc Elena în beneficiul lui Martîniuc Natalia și xxxxx, prejudiciul moral a câte 1 000 (o mie) lei.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

7.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că la examinarea cauzei, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat

complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, apreciind probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a stabilit, că atât soluția primei instanțe, precum și vinovăția inculpaților Boico Veaceslav și Goncearuc Elena în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, se bazează pe elemente de fapt dobândite prin mijloacele de probă care se conțin la materialele cauzei penale, și anume: plângerile din 15 iulie 2016 și 18 iulie 2016 depuse de Barbalesov Raisa (f.d.3, 10, vol.I); informația telefonică parvenită anonim la IP Bălți din 08 iulie 2016, potrivit căreia pe str. xxxxx, un bărbat maltratează doi copii minori (f.d.5, vol.I); raportul din 09 iulie 2016 privind primirea înștiințării de la secția de internare a Spitalului Municipal Bălți pentru copii, în privința lui xxxxx (f.d.6, vol.I); copia certificatului de naștere în privința lui xxxxx (f.d.12, vol.I); raportul de constatare medico-legală nr. 466 din 11 iulie 2016, în privința lui xxxxx (f.d.14, vol.I); procesul-verbal de ridicare a obiectului din 20 iulie 2016 (f.d.15-16, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 314 „D” din 25 iulie 2016 în privința lui xxxxx (f.d.24, vol.I); plângerile depuse de Martîniuc Natalia din 08 iulie 2016 (f.d.37, 38, vol.I); raportul din 09 iulie 2016 privind primirea înștiințării de la secția de internare a Spitalului Municipal Bălți pentru copii, în privința lui xxxxx (f.d.39, vol.I); copia certificatului de naștere în privința lui xxxxx (f.d.43, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 465 din 11 iulie 2016, în privința lui xxxxx (f.d.50, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 289 „D” din 16 iulie 2016 în privința lui xxxxx (f.d.52, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 313 „D” din 25 iulie 2016 în privința lui xxxxx (f.d.57, vol.I); procesele-verbale de ridicare și de examinare a obiectului din 19 iulie 2016, tabel foto (f.d.65-66, 67- 68, 69, vol.I); copia sentinței Judecătorei Bălți din 25 martie 2013, sentinței Judecătorei Bălți din 24 aprilie 2012, sentinței Judecătorei Bălți din 14 aprilie 2006, deciziei Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2006 și deciziei Curții Supreme de Justiție din 10 iulie 2007 adoptate în privința lui Boico Veaceslav (f.d.112-118, vol.I); copia sentinței Judecătorei Bălți din 24 februarie 2010 adoptată în privința lui Goncearuc Elena (f.d.133, vol.I); declarațiile martorului Levițchi Artiom (f.d.247, vol.I); declarațiile martorului Levițchi Bogdan (f.d.248, vol.I); declarațiile părții vătămate minore xxxxx (f.d.250, vol.I); acțiuni civile cu anexe (f.d.2-11, vol.II); declarațiile părții vătămate minore xxxxx (f.d.42-43, vol.II); fotocopii (f.d.45-48, vol.II); declarațiile reprezentantului legal Barbalesov Raisa (f.d.52-53, vol.II); declarațiile reprezentantului legal Martîniuc Natalia (f.d.54, vol.II); declarațiile inculpatei Goncearuc Elena (f.d.64, vol.II); declarațiile inculpatului Boico Veaceslav (f.d.65-66, vol.II).

În acest sens, instanța de apel a indicat, că probele administrate în cauză au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, acestea

fiind pertinente, concludente și utile, demonstrând în totalitate vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a menționat, că din declarațiile părților vătămate minore xxxxx și xxxxx, rezultă cu certitudine că aceștia au fost privați ilegal de libertate anume de către Goncearuc Elena și Boico Veaceslav, declarații care coroborează cu declarațiile reprezentanților legali Barbalesov Raisa și Martîniuc Natalia, care au declarat că copiii erau speriați și le-au povestit despre faptul că au fost reținuți de Goncearuc Elena și Boico Veaceslav la domiciliul acestora, precum și declarațiile martorilor Levițchi Artiom și Levițchi Bogdan, care au fost prezenți la locul săvârșirii infracțiunii, văzând starea minorilor și faptul că aceștia erau ținuți de inculpați în ogradă.

De asemenea, declarațiile părților vătămate minore, sunt în coroborare și cu concluziile rapoartelor de expertiză, potrivit cărora se atestă că au fost depistate leziuni corporale neînsemnate la xxxxx și xxxxx, vătămări care până la reținerea de către inculpați a minorilor, acestea lipseau.

Astfel, instanța de apel a conchis, că deși inculpații nu și-au recunoscut vina în faptele incriminate, vinovăția acestora se confirmă prin probele administrate în cauza penală, care au fost cercetate în prima instanță, precum și în instanța de apel.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele inculpaților, referitor la faptul că minorii au fost reținuți deoarece ultimii au spart sticlele de la geamurile casei în care locuiesc inculpații, și reținând prevederile art. 37 Cod penal, a precizat că reținerea infractorilor nu era necesară. Totodată, instanța de apel a evidențiat faptul, că persoanele reținute erau minori și nu au opus rezistență.

Prin urmare, instanța de apel a conchis, că sentința primei instanțe a fost adoptată în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiind descrise faptele săvârșite ca fiind dovedite, vinovăția inculpaților, motivele și consecințele săvârșirii infracțiunii de către inculpați, precum și probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată.

În opinia instanței de apel, probele invocate de avocații inculpaților, și anume adresarea la IP Bălți depusă de Boico Veaceslav, referitor la faptul că careva copii i-au deteriorat geamul (f.d.92, vol.I), precum și plângerile din 08 iulie 2016 depuse de Boico Veaceslav (f.d.93, 94, vol.I), nu demonstrează faptul că anume minorii recunoscuți în calitate de părți vătămate, au deteriorat sticla de la geamul casei inculpaților, în contextul în care până la moment, nu sunt identificate persoanele care au săvârșit contravenția prevăzută de art. 104 Cod contravențional, iar materialele în baza plângerii lui Boico Veaceslav, au fost remise pentru arhivare.

În acest sens, instanța de apel a conchis că probatoriul administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, demonstrează cu certitudine vinovăția inculpaților Boico Veaceslav și Goncearuc Elena în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar acțiunile acestora corect au fost

încadrate în baza art. 166 alin. (2) lit. b, c, d) Cod penal, privațiune ilegală de libertate, asupra a două persoane, cu bună-știință asupra a doi minori, săvârșită de două persoane.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpaților Boico Veaceslav și Goncearuc Elena, instanța de apel a stabilit că prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că fapta infracțională săvârșită face parte din categoria infracțiunilor grave, de motivul și scopul săvârșirii infracțiunii, de personalitatea inculpaților care anterior au fost în conflict cu legea penală, că potrivit art. 77 Cod penal în calitate de circumstanță agravantă în privința inculpaților Goncearuc Elena și Boico Veaceslav, s-a stabilit săvârșirea infracțiunii împotriva unui minor cu bună știință, astfel că aplicarea pedepsei cu închisoarea în privința inculpaților Goncearuc Elena și Boico Veaceslav, va contribui la realizarea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpaților.

Reținând prevederile art. 34 alin. (1), 110 Cod penal, instanța de apel a indicat că anterior, Boico Veaceslav a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 25 februarie 2013 în baza art. 151 alin. (1), 187 alin. (2) lit. e, f) Cod penal, și conform art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Astfel că, infracțiunea respectivă a fost săvârșită de către Boico Veaceslav la 08 iulie 2016, fapt ce atestă că ultimul a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă.

În acest context, instanța de apel a precizat că la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Boico Veaceslav, prima instanță a luat în considerație prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, potrivit cărora mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă și deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

De asemenea, instanța de apel a indicat că apelurile declarate, urmează a fi admise, din alte motive decât cele invocate, deoarece circumstanța agravantă care a fost reținută de către prima instanță, în privința inculpaților – săvârșirea infracțiunii cu bună știință asupra unui minor, nu a fost stabilită și reținută în rechizitoriu. Mai mult, această circumstanță este parte a învinuirii și nu urma a fi constatată.

Or, în cadrul ședinței primei instanțe, partea acuzării a susținut învinuirea înaintată inculpaților, iar în susțineri verbale (f.d.96-97, vol.II), ultimul nu a invocat în calitate de circumstanță agravantă „săvârșirea infracțiunii cu bună știință asupra unui minor”, din care motiv prima instanță nu urma să o rețină în privința inculpaților Goncearuc Elena și Boico Veaceslav.

Referitor la acțiunile civile înaintate de reprezentanții legali Martîniuc Natalia și Barbalesov Raisa, în partea dispunerii încasării

prejudiciului moral, instanța de apel a constatat că prima instanță eronat a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților, suma de 2 000 lei, deoarece urma a fi dispusă încasarea separată și nu în mod solidar, luându-se în considerație circumstanțele stabilite la caz și persoana vinovaților.

În concluzie, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele inculpatei Goncearuc Elena, cu privire la nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminată și pronunțarea unei sentințe de achitare, or, dezacordul cu sentința primei instanțe nu generează achitarea persoanei, în contextul în care probele cercetate în ședința de judecată, dovedesc vinovăția acesteia.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate și argumentele inculpatului Boico Veaceslav privind aplicarea în privința sa și în privința lui Goncearuc Elena, a prevederilor art. 38 Cod penal, întrucât în speță nu s-a constatat că acționând în privința minorilor, inculpații s-au aflat în stare de extremă necesitate, și că inculpații au acționat cu scopul reținerii infractorilor.

Mai mult, instanța de apel a indicat că sunt nefondate și argumentele invocate cu privire la neclaritatea actului de învinuire, deoarece careva temeiuri de nulitate nu s-au stabilit.

8. Avocatul Movilă Corina în numele inculpatei Goncearuc Elena, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Goncearuc Elena să fie achitată de sub învinuirea înaintată în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În motivarea recursului ordinar indică apărarea, că probatoriul administrat în cauza penală și cercetat în cadrul instanței de judecată, nu demonstrează vinovăția inculpatei Goncearuc Elena în săvârșirea infracțiunii incriminate, precizând că atât acuzarea, precum și instanța de judecată nu au specificat cu exactitate ce acțiuni au fost întreprinse nemijlocit de Goncearuc Elena în vederea privării ilegale de libertate, cu bună-știință asupra a doi minori, întrucât sunt descrise acțiunile ambilor inculpați fără specificarea nemijlocită a fiecăruia dintre ei, ce anume au întreprins în privința minorilor.

În opinia apărării, actul de învinuire, este unul neclar și incert, fapt ce atrage nulitatea acestuia. De asemenea, instanțele de fond nu au analizat sub toate aspectele circumstanțele cauzei penale, din punct de vedere obiectiv, și nu au stabilit cu exactitate ce acțiuni pretinse a fi ilegale, au fost săvârșite de Goncearuc Elena asupra minorilor.

Menționează, că declarațiile inculpaților referitor la faptul că au avut intenția de a reține minorii doar pentru a clarifica situația cu privire la geamurile sparte, se demonstrează prin declarațiile părții vătămate minore xxxxx, care a comunicat că *„...inculpații i-au permis lui Stas să plece după părinți...”*.

În opinia apărării, poziția susținută de inculpații Goncearuc Elena și Boico Veaceslav, se demonstrează prin următoarele probe, și anume: raportul agentului constatator, potrivit căruia pe str. Caraciobanu, 39, mun. Bălți, persoane nestabilite au spart geamul; informația de la unitatea de gardă din 08 iulie 2016, ora 21:44, potrivit căreia Boico Veaceslav a înștiințat că a fost spartă sticla de la geam de careva copii; plângerea depusă de Boico Veaceslav referitor la geamul spart; explicațiile lui Boico Veaceslav; faptul că Boico Veaceslav nu se afla în stare de ebrietate după cum se susține în speță; procesul-verbal de cercetare la fața locului din str. Caraciobanu, 39, mun. Bălți prin care se confirmă că geamurile sunt sparse; procesul-verbal de audiere a martorului minor în cauza contravențională, și procesul-verbal de audiere a martorului minor xxxxx.

9. Avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului Boico Veaceslav, fără a invoca un temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boico Veaceslav să fie achitată de sub învinuirea înaintată în baza art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motiv că acesta a cționat în condițiile reținerii infractorului, cauză care înlătură caracterul penal al faptei.

În motivarea recursului ordinar apărarea reiterează motivele indicate în cererea de apel, suplimentar invocând că în privința inculpatului Boico Veaceslav urmează a fi reținută o cauză justificativă care înlătură caracterul penal al faptei, și anume reținerea unor persoane în privința cărora exista o bănuială că ar fi săvârșit fapte ilegale.

Astfel, a conchis apărarea, că instanțele de fond nu au ținut cont de totalitatea circumstanțelor ale cauzei penale, din care motiv consideră că Boico Veaceslav a fost condamnat neîntemeiat.

10. Procurorul a depus referință la recursurile declarate de avocatul Movilă Corina în numele inculpatei Goncearuc Elena și avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului Boico Veaceslav, pledând pentru inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

11.1. Cu referire la recursul declarat de avocatul Movilă Corina în numele inculpatei Gonciaruc Elena se constată că apărarea invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Așadar, analizând decizia instanței de apel prin prisma argumentelor invocate de avocatul Movilă Corina în numele inculpatei Gonciaruc Elena privind existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzută la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În acest sens, apărarea consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, însă Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost casată parțial sentința primei instanțe, din alte motive decât cele invocate în cererile de apel, și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Reieșind din esența criticilor invocate de către apărare, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatei Gonciaruc Elena în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia vinovăției inculpatei Goncearuc Elena în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul, că instanțele de fond și-au fundamentat soluția în baza declarațiilor părților vătămate minore xxxxx și xxxxx, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatei Goncearuc Elena, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor

prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatei.

De asemenea, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Astfel, instanța de recurs conchide că în speță nu s-a stabilit existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocate de avocatul Movilă Corina în numele inculpatei Goncearuc Elena.

11.2. Cu referire la recursul declarat de avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului Boico Veaceslav, Colegiul penal constată că partea apărării nu invocă careva erori concrete și clar definite în sensul temeiurilor de casare din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

În acest context, se menționează că întrucât avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului Boico Veaceslav, nu a motivat recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, instanța de recurs nu este competentă să-l completeze din oficiu, or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Mai mult, referitor la argumentul apărării prin care acesta susține că în privința inculpatului Boico Veaceslav se atestă o cauză care înlătură caracterul penal al faptei, și anume reținerea unor persoane în a căror privință există o bănuială că ar fi săvârșit fapte ilegale, Colegiul penal observă că de fapt, acest motiv invocat de apărare, a format obiect de examinare și la judecarea cauzei în instanța de apel, căruia instanța de apel i-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 7.1 din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reiterare nu se mai impune.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruiz v. Spania din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții

legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza *Van de Hurk v. Olanda*, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, *Immeubles Groupe Kosser v. Franța*, nr. 38748/97 din 9 martie 1999).

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursurilor declarate de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatei Goncearuc Elena și avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului Boico Veaceslav, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

12. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatei Goncearuc Elena și de către avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului Boico Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2021, în cauza penală în privința lui **Boico Veaceslav xxxxx și Goncearuc Elena xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 octombrie 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Timofti Vladimir

Cobzac Elena